

РЕШЕНИЕ

№ 4151

гр. София, 24.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 24.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8990** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал.1, във вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Д. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., с адрес [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ при МС против Решение №38-ОК от 05.07.2019г. на интервюиращия орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ-МС/, с което на основание чл. 76б, ал.1,т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № УП 18325 от 18.06.2019г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено в нарушение на чл. 76б, ал.1, във връзка с чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ. Твърди се, че не са обсъдени представените към молбата на заявителя писмени доказателства,че към момента молбата на малолетната му дъщеря за получаване на хуманитарен статут, която е била отхвърлена от ДАБ все още не е разгледана от 21състав по адм.дело №6980/2017г.Позовава се на чл. 3, параграф 1 от Конвенцията за правата на детето, според който неговите най-добри интереси следва да бъдат оценявани и вземани под внимание като първостепенно съображение във всички действия и актове,които се отнасят до него. Намира, че обжалваното решение е постановено без да са изяснени напълно относимите факти и обстоятелства,които се явяват нови по

смисъла на закона, което е съществено процесуално нарушение, тъй като е дало отражение на крайния акт - обжалваното решение.

Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и преписката да се върне на административния орган, за ново произнасяне с указания по прилагането на закона. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Чрез назначения му преводач поддържа жалбата, като в хода по същество заявява, че иска да живее в спокойна държава и да има възможност да гледа семейството си.

Ответникът – интервюиращ орган към ДАБ при МС, редовно призован не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Първолета Станчева дава заключение за неоснователност на жалбата.

В хода на съдебното производство и на основание чл. 14, ал.2 от АПК, на жалбоподателя е назначен преводач-Д. Т., за превод на съдопроизводствените действия от кюрдски език на български език и обратно.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Обжалваното решение е постановено от интервюиращ орган при ДАБ-МС, за който не е приложена надлежна заповед. Приложената за определен със заповед № РД 05-258/23.03.2016г. на председателя на ДАБ при Министерски съвет, касае друго лице, а не интервюиращия орган Г. Г.. Въпреки, че не е налице оспорване на компетентността на интервюиращия орган, съдът констатира служебно липса на доказателства за същата. Съгласно чл.170.(1)АПК относно разпределението на доказателствената тежест административният орган, трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. При липса на надлежна заповед от която да е видно, че именно посоченото лице е оправомощено да проведе интервюто, административния орган е пропуснал да направи това. Налице е отменително основание по чл. 146, т.1 АПК.

На второ място; Молбата за закрила е обоснована с обстоятелството, че съпругата на заявителя К. Н. Ф., ЛНЧ [ЕГН] и роденото от брака им дете Р. Д. А., ЛНЧ [ЕГН] се намират в Р България, и също са лица търсеци международна закрила по смисъла на ЗУБ. Навеждат се доводи, че единствено жалбоподателят осигурява издръжката на семейството си, като в случай на завръщането му в държавата на произход, съпругата и детето му биха били лишени от доходи за издръжка, в случай че той напусне страната, а за тях бъде преценено, че отговарят на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

Обжалваното решение съответства на изискването за форма на административния акт

по чл. 59, ал.2 от АПК, като същото е издадено в писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити от цитираната разпоредба, включително правни и фактически основания за издаването му. Решението е подписано от неговия издател, връчено е срещу подпис на адресата-жалбоподателя в настоящото производство, който видно от отбелязването е запознат с текста му на език, който разбира, налице е и подпис на преводач. С оглед на изложеното съдът приема, че не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 от АПК.

Обжалваното решение е постановено в противоречие с приложимия материален закон, което е отменително основание по смисъла на чл.146,т.4АПК.. Съгласно приложимата разпоредба на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от заявителя, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

От анализа на посочената разпоредба следва, че преценката на административния орган е обусловена от обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата молба за международна закрила и дали същите са нови, като при извършване на тази преценка, органът следва да вземе предвид обстоятелствата, посочени в предходна молба за международна закрила, подадена от чужденеца. На второ място органът следва да извърши преценка дали сочените обстоятелства в последващата молба са от съществено значение за личното положение на лицето, или за държавата по произход.В случая, интервюиращият орган неправилно е преценил, че в депозираната последваща молба за закрила от лицето, не се сочат нови обстоятелства по смисъла на ЗУБ, а сочените обстоятелства относно състоянието на съпругата му, нейната бременност и раждане на дете не са нови обстоятелства, а са такива, които са съществували по време на разглеждане на предходната му молба за закрила. В тази насока съдът намира че действително съгласно удостоверение за раждане, издадено на 25.01.2017г. от Столична община, район „Т.“ детето на жалбоподателя- Р. Д. А. е родено на 23.01.2017г., тоест по време на разглеждане на адм.дело № 10887/ 2016г. по описа на АССГ, образувано по жалба на чужденеца срещу Решение № 7563/ 31.08.2016г. на председателя на ДАБ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя. Следователно, този факт не е нов, същият е преклудирани и не обосновава основателност на последващата молба за закрила.В същото време обаче не е преценена актуалната обстановка в И. към момента на вземане на решението и тя не е обсъдена. Не е обсъден и факта, че съпругата му К. Н. Ф., Л. и роденото от брака с нея дете се намират в Р. България и към настоящия момент са със статут на лица търсещи международна закрила по отношение на които няма влязъл в сила индивидуален административен акт.Не са обсъдени аргументите, че по адм.дело № 6980/2017г. има насрочено заседание през месец октомври 2020, като решението по него до влизането му в сила е ново обстоятелство, което трябва да бъде обсъдено в светлината на правото на личен и семеен живот и „най- добрия интерес“ на детето, който не би бил защитен при принудително разделяне на двамата му родители. Ново обстоятелство е размера на престой на семейството в страната, в хода на който са изградени лични, социални и трудови отношения. Обжалваното решение не е

постановено в съответствие с разпоредбата на чл. 13, ал.2, т.4 от ЗУБ, съгласно която производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът: т.4 е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката на административния орган, че в последващата молба на чужденеца за международна закрила рег. № УП 18325/ 25.06.2019г. не се съдържа изложение на нови обстоятелства, а само се твърди наличие на такива е неправилна.

По изложените съображения, съдът приема за основателни доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалваното решение.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, вр. чл. 91 от ЗУБ, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., с адрес [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ при МС против Решение № 73-ОК от 04.12.2017г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България.

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане.

Решението не подлежи на обжалване (чл.85, ал.4 от ЗУБ).

На основание чл. 138, ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: